Quelle: https://manuscripta.at/?ID=410
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

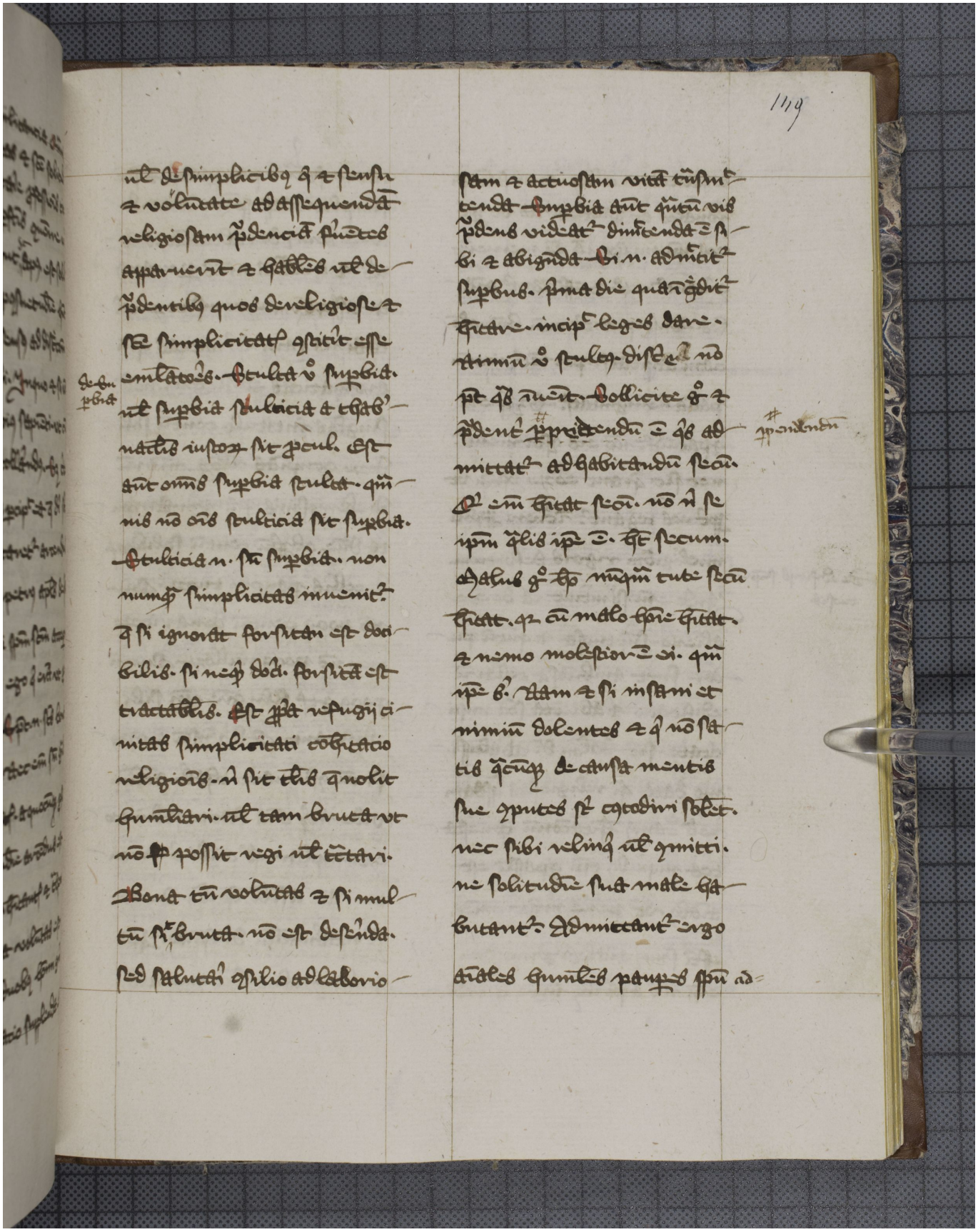

149

vel de simplicibus q̃ a sensu
et voluntate ad assequenda
religiosam p̃denciam studes
apparuerit et habilis vel de
p̃dentibus quos de religiosis et
sic simplicitatis q̃ spiritu esse
emulatores. Stulta autem superbia.
vel superbia stulticia et ista
natalis iustor sit peccat. Est
aut omnis superbia stulta. quia
nisi non omis stulticia sit superbia.
Stulticia n. sta superbia. non
numq̃ simplicitas inuenit.
q̃ si ignorat forsitan est doci
bilis. si neq̃ doci. forsitan est
tractabilis. Est ipsa refugij ci
uitas simplicitati cohabitacio
religiosis. vel sit this q̃ nolit
humiliari. vel tam bruta vt
non ipsa possit regi vel tentari.
Bona tu voluntas et si mul
tum sit bruta. non est despicenda.
sed salutari consilio ad laborio

de hu
milia

sam et actuosam vitam tuam
tendit. Superbia autem quia vis
p̃dens videtur distinenda et si
bi et abigenda. Si n. admittit
superbus. sma die quia ingredit
ecclesiam. incipit legis dare.
timui autem stulte disce. nec
est qui ducit. sollicite q̃ et
p̃dent ipsi prudentiam et qui ad
mittat ad habitandum secum.
Et cum ecclesiam secum. nec vel se
ipsum q̃ his ipse. Est secum
habitus q̃ ego magnum tuae secu
ritatis. qa cum malo hoc ecclesiam.
et nemo molestior est si. quia
ipse b. tam et si instanter
nimium dolentes et q̃ non sa
tis q̃ quia de causa mentis
suae quietes et cogitationi solet.
nec sibi velinq̃ vel quietis.
ne solitudine sunt male ha
bitantes. Admittantur ergo
tales humiles pauperes spu ad=

prudentiam